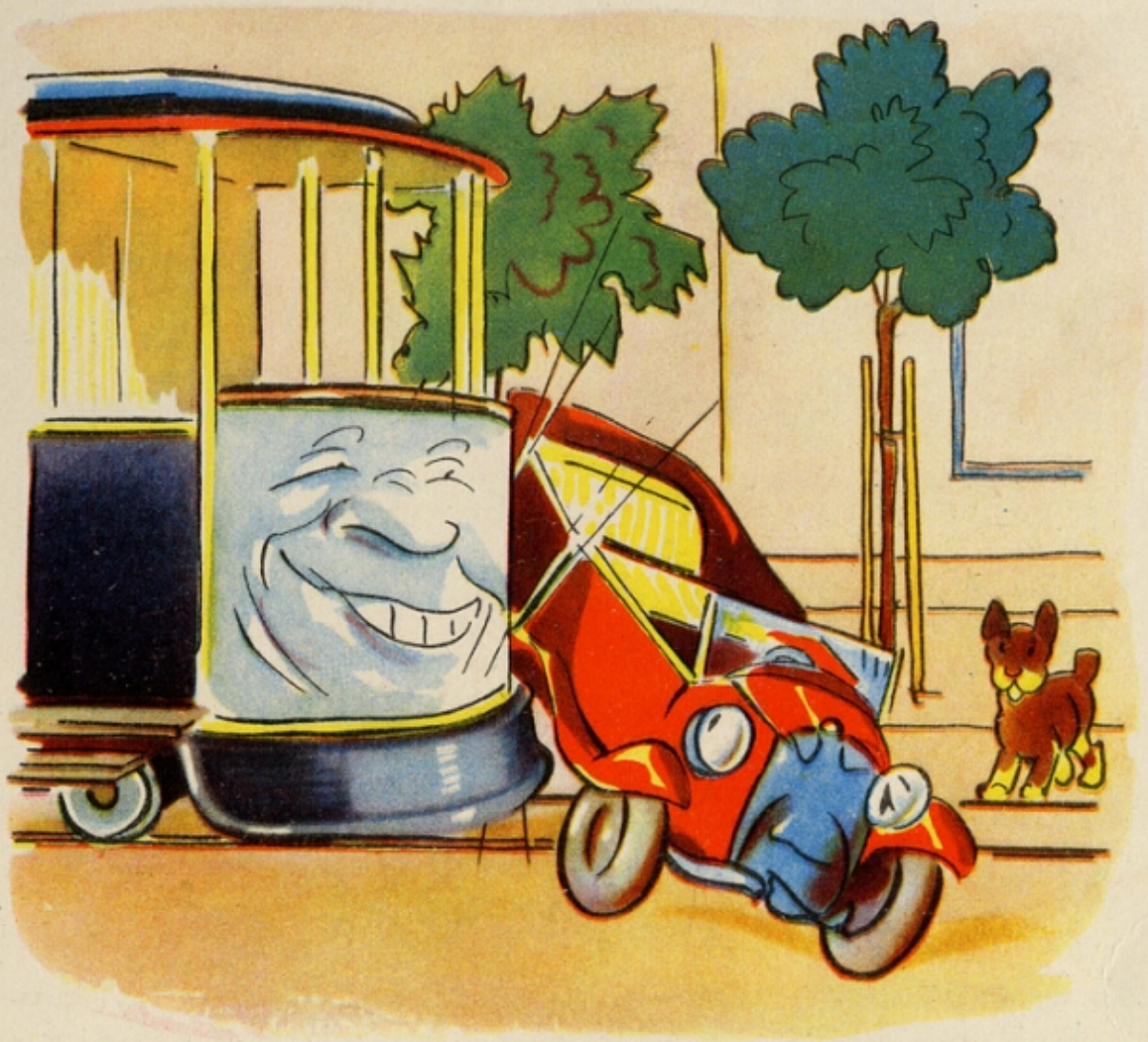

„Päh!“ ütles auto. „Sinusugusega ma ei räägigi.“ Ja vuras edasi, et kedagi leida, kes teda kartma hakkaks.

Tänavanurga tagant kuuldus trammi põrin.

„Noh, kui see seal täna oma sarvi maha ei jookse, siis pole õigust maailmas,“ mögises auto ja kihutas trammile põiki ette.

„Mitte nii tormakalt, sõbrake,“ ütles trammivagun, kes veel viimasel silmapilgul end pisut tagasi hoida oli suutnud, nii et ta autol ainult astmelaua purustas. „Kas sa ei tea, et enne kaelustamist vähemalt tere öeldakse?“

„Oled toores nagu keetmata kartul,“ vihastus auto. „Sa ju ei oskagi kaelustada ega saa maailma asjust üldse aru.“ Ning ta vuhises minema linnast välja.